

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **A. A. K.**, zast. Mgr. Umarem Switatem, advokátem, se sídlem Dědinova 2011/19, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Olga Richterová, bytem Chvalovice 49, Znojmo, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2021, č. j. MV-50658-4/OAM-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 9. 2023, č. j. 32 A 21/2021-63,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „správní orgán prvního stupně“), usnesením ze dne 5. 2. 2021, č. j. CPR-24961-14/ČJ-2020-930310-V214, zastavila řízení o žádosti žalobce o vydání nového rozhodnutí, kterým se podle § 122 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zruší platnost rozhodnutí o správním vyhoštění.

[2] Žalovaný shora označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se nyní proti napadenému rozsudku brání kasační stížností, jejíž součástí učinil i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Tento návrh stěžovatel odůvodňuje tím, že v případě nepřiznání odkladného účinku mu hrozí újma, kterou spatřuje v nebezpečí porušení jeho základních práv, včetně práva na vyčkání posouzení kasační stížnosti, neboť nepřiznání odkladného účinku by mělo za následek ukončení jeho pobytu na území České republiky. Přišel by tím o soužití se svou družkou, se kterou žije ve společné domácnosti. Ukončení pobytu by znamenalo odloučení

a rozbití partnerského a rodinného vztahu. Stěžovatel doplňuje, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvádí, že v případě jeho nepřiznání nedojde k nepřiměřenému zásahu do práv stěžovatele. Stěžovatel je právně zastoupen a jeho fyzická přítomnost na území není pro řízení nutná. Žalovaný tak s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a dospěl k závěru, že podmínky pro vyhovění tomuto návrhu podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou splněny.

[8] Podle § 107 s. ř. s., kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[9] Z četné judikatury Nejvyššího správního soudu lze dovodit, že institut odkladného účinku se primárně vztahuje k žalobě jako prostředku ochrany veřejných subjektivních práv. Kasační stížnost je však mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Odkladný účinek vůči pravomocnému rozhodnutí by proto měl být přiznáván pouze v ojedinělých případech, pro něž zákonodárce užil slova o „nepoměrně větší újmě“. Přiznáním odkladného účinku se totiž prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Tímto zákonným postupem je meritorní rozhodnutí o kasační stížnosti, nikoliv přiznání odkladného účinku (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2013, č. j. 5 Afs 84/2012-31). Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[10] Podle tohoto ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek za současného splnění dvou podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (2) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[11] Důvody existence nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální a jsou také závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a osvědčit vznik újmy má proto stěžovatel zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti věci. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozsudku či jiným právním následkem plynoucím z rozsudku, popř. z rozhodnutí aprobovaného rozsudkem krajského soudu. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu. To má svou logiku, protože v řízeních, v nichž není vyhověno žádosti účastníka, případně je mu zrušeno či omezeno nějaké oprávnění nebo uloženo

pokračování

opatření či správní trest, na účastníka pochopitelně budou doléhat právní následky negativního rozhodnutí – ať by byly sebemírnější – tíživěji než na veškeré další osoby.

[12] Stěžovatel se v návrhu na přiznání odkladného účinku omezuje na stručné tvrzení, že v České republice žije ve společné domácnosti se svou družkou. Rodinný či partnerský vztah by za určitých okolností mohl představovat důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2022, č. j. 3 Azs 412/2021-37, bod 12). Nestačí však, aby stěžovatel pouze obecně a nanejvýš stručně uvedl, že zde má družku, ale aby současně tvrdil a osvědčil, že by v důsledku nepřiznání odkladného účinku došlo k zásadnímu narušení jeho soukromého či rodinného života. Stěžovatel ve vztahu ke svému soukromému životu netvrdí ani neosvědčuje žádné skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné učinit závěr o vzniku újmy a následně při úvahách o naplnění druhé z výše uvedených podmínek také tuto újmu poměřit s kolidujícím důležitým veřejným zájmem (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014-25). Obecné tvrzení stěžovatele o tom, že jeho újma by byla psychická, fyzická a nezhojitelná, přitom za tuto konkretizaci jistě nelze považovat.

[13] Nadto je třeba zdůraznit, že napadené rozhodnutí není rozhodnutím týkajícím se pobytového oprávnění stěžovatele, nýbrž jde o zastavení řízení o žádosti stěžovatele o vydání nového rozhodnutí, kterým se zruší rozhodnutí o správním vyhoštění. Stěžovatel tedy již byl pravomocným správním rozhodnutím vyhoštěn z území České republiky. Nelze tedy souhlasit s tím, že nepřiznáním odkladného účinku dojde k ukončení pobytu stěžovatele, neboť tomu žádný pobyt na území České republiky nesvědčí.

[14] V posuzované věci stěžovatel břemeno tvrzení a břemeno důkazní neunesl a ani Nejvyšší správní soud nezjistil okolnosti, které by svědčily o tom, že situace stěžovatele patří právě mezi ty ojedinělé případy, pro něž je institut odkladného účinku kasační stížnosti vyhrazen. Stěžovatelova tvrzení jsou velmi obecná a nelze z nich seznat, v čem konkrétně mu nepřiznáním odkladného účinku má vzniknout újma, a to újma nepoměrně větší, než by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Ani důkazně stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku nikterak nepodložil.

[15] Dalším důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je dle stěžovatele zachování jeho základních práv včetně práva na vyčkání rozhodnutí o kasační stížnosti. I zde je patrné, že se stěžovatel omezuje pouze na zcela stručná a nijak neodůvodněná tvrzení. Stěžovatel neupřesňuje, do jakých základních práv by nepřiznáním odkladného účinku mohlo být zasaženo a jakým způsobem. Tato jeho neurčitá tvrzení tak nelze nikterak blíže posoudit.

[16] Jde-li o tvrzení stěžovatele stran jeho práva vyčkat na posouzení kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud odkazuje na závěry svého rozšířeného senátu obsažené v usnesení ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, z nichž vyplývá, že *„zájem na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti nepochybně může být (dle okolností) důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nemělo by tomu tak být ovšem automaticky bez dalšího, ale obvykle jen ve spojení s dalšími důvody (např. týkajícími se rodinného či soukromého života stěžovatele), nebo v návaznosti na individuální okolnosti a specifika soudního řízení v dané věci. Všechny*

tyto individuální okolnosti by však měly jasně a konkrétně plynout ze stěžovatelem osvědčených tvrzení“. Zároveň usnesení rozšířeného senátu v bodě [58] odůvodnění potvrdilo jako správný dřívější názor Nejvyššího správního soudu obsažený v usnesení ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015-32, dle kterého „paušálním přiznáváním odkladného účinku všem kasačním stížnostem směřujícím proti rozhodnutím, se kterými je spojena povinnost vycestovat z území České republiky, by byla zcela popřena výjimečná povaha institutu odkladného účinku, jakož i záměr zákonodárce nepřiznat kasačním stížnostem brojícím proti takovému typu správních rozhodnutí odkladný účinek automaticky, tedy přímo ze zákona“.

[17] Pokud by tedy měl být důvodem přiznání odkladného účinku zájem stěžovatele na jeho účasti v řízení o kasační stížnosti, musel by konkrétně tvrdit a osvědčit specifické individuální okolnosti jeho případ nebo uvést další pro posouzení jeho návrhu významné skutečnosti (za které však nelze považovat stěžovatelovo strohé sdělení, že má na území České republiky družku). Stěžovatel tedy žádné argumenty odůvodňující nezbytnost jeho osobní účasti v řízení, v němž je navíc zastoupen kvalifikovaným zástupcem, nevznsl.

[18] Nejvyšší správní soud proto podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím však žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2023

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu